

Тема:

План-графік
проведення
семінарів та
тренінгів НААУ
з підвищення
кваліфікації
адвокатів
на 2017 рік

с. 4

**Огляд ключових
рішень РАУ**
від 15—16 грудня
2016 року

с. 5

**Аналітичний
огляд окремих
рішень ЄСПЛ,**
ухвалених
протягом жовтня
2016 року

с. 60

**Огляд судової
практики**
Верховного Суду
України

с. 79

ВІДКРИТО КАБІНЕТ ІСТОРІЇ АДВОКАТУРИ У ЛЬВІВСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

28 жовтня 2016 року за ініціативи Центру досліджень адвокатури і права НААУ та за підтримки Ради адвокатів Львівської області на юридичному факультеті Львівського національного університету імені Івана Франка було відкрито Кабінет історії адвокатури Галичини імені адвоката, прем'єр-міністра Західно-Української Народної Республіки **Костя Левицького**. У відкритті Кабінету взяли участь керівник Центру досліджень адвокатури і права НААУ Ірина Василик, голова Ради адвокатів Львівської області, адвокат Богдан Павлишин, член Ради адвокатів від Львівської області, адвокат Микола Маланюк, декан юридичного факультету Володимир Бардін, провідні викладачі факультету Борис Тищик, Ігор Бойко, Тарас Андрусак, знані науковці та краєзнавці Олег Павлишин, адвокат Михайло Петрів, громадський діяч Олександр Жарівський. Молоду адвокатську спільноту Львова представляв адвокат фірми «Golaw» Леонід Покрова.

Захід відбувся у рамках проведення наукової конференції, присвяченої учневі Костя Левицького, адвокату Миколі Лагодинському, до 150 річниці від дня його народження.

Це ще один результат у рамках меморандуму про співробітництво між НААУ та університетом. За результатами обговорення було прийнято рішення звернутися до ректорату університету із пропозицією запровадити у навчальний процес юридичного факультету окрему дисципліну «Історія адвокатури України».

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

Кость Левицький (18.11.1859 р. — 12.11.1941 р.) — адвокат, голова українських фракцій у Державній Раді Австро-Угорщини та Галицького крайового сейму, голова Української національно-демократичної партії, прем'єр-міністр та міністр фінансів Західно-Української Народної Республіки

Кость Левицький народився у м. Тисмениця у сім'ї греко-католицького священика. Навчався у Станіславській (нині — Івано-Франківськ) гімназії, був членом

таємного українського товариства «Громада». Навчався на правничому факультеті Львівського університету. У студентські роки брав участь у студентських товариствах «Дружній Лихвар», «Академічний кружок», заснував і був першим головою студентського товариства юридичного факультету «Кружок правників» (1881), був співзасновником і заступником голови студентського товариства «Академічне братство». Працював у канцелярії Галицького намісництва, захистив дисертацію з права при університеті Львова у 1884 році, у 1890-му склав кваліфікаційний іспит і отримав свідоцтво адвоката. Брав активну участь у громадсько-політичному житті суспільства, був знаним адвокатом у цивільних та кримінальних справах.

Активно працював у товаристві «Просвіта», у якому пройшов шлях від простого члена до секретаря, голови львівської філії, заступника, а згодом виконувача обов'язків голови всього товариства, разом з батьками засновував читальні. У 1908 році його прийнято в Почесні члени «Просвіти».

Кость Левицький був членом — засновником Наукового товариства імені Тараса Шевченка, керував його правничою підсекцією, у 1898 році — співініціатор проведення реформи статуту НТШ. Займався редагуванням праць молодих юристів, «Записок НТШ. Секція правнича», був редактором фахового журналу «Часопись Правнича» — кварталник для теорії й практики права». 01.06.1899 р. прийнятий у дійсні члени НТШ.

Співзасновник низки економічних товариств у Східній Галичині: споживчої кооперації «Народна Торговля», 1884 рік — товариства українських ремісників «Зоря», 1892-й — «Товариства взаємних забезпечень від вогню, крадіжки та взлому «Дністер», 1894 рік — ініціатор створення банку «Дністер», 1898 — 1939 рр. — генеральний директор Крайового Союзу Кредитового, згодом Центробанку, 1904 — 1939 рр. — засновник і постійний голова Крайового Союзу Ревізійного, 1907 рік — ініціатор створення і голова контрольної

ради парцеляційного (земельного) товариства «Земля», 1909-й — ініціатор створення «Земельного банку гіпотетичного» (1910).

У політичній діяльності Кость Левицький — ініціатор створення політичної організації «Народна Рада» (1885), співзасновник, член президії та президент Народного комітету Української національно-демократичної партії (26.12.1899), де пройшов шлях від простого члена до голови партії, особисто займався побудовою вертикалі партії, формував статут.

Редактор партійних тижневиків «Свобода» та «Діло» (1897, 1910), активний учасник народних віч в краї від УНДП (1902 — 1906).

Депутат Державної Ради у Відні в час роботи XVIII — XX Сесій (1907 — 1918). К. Левицький балотувався до парламенту за виборчим округом № 66 (Бережани-Рогатин-Болехів-Журавно). Президент українського міжфракційного клубу в Австрійському парламенті (1910 — 1918), депутат та голова Палати Галицького Крайового Сейму (1908 — 1914), президент українського міжфракційного клубу в Галицькому Крайовому Семі (1910 — 1918).

Очолив Головну Українську Раду (02.08.1914), яка мала за мету формувати загальний напрям української політики під час Першої світової війни і створити українську військову організацію. Завдяки К. Левицькому як керівнику української фракції в Австрійському Парламенті вдалося поставити на порядок денний питання про створення Легіону Українських січових стрільців як української військової одиниці. Легіон УСС виражав сподівання національно свідомої частини галицько-українського суспільства на виборення української держави. Також була створена Українська Бойова управа, яка мала у своєму складі дві самостійні секції — організаційну та військову.

ГУР у 1915 році розширила сфери впливу і реорганізувалася у надпартійну Загальну Українську Раду (1915), яка представляла інтереси усіх українців на міжнародній арені. Очолив її адвокат Кость Левицький, який також брав участь у створенні Української Національної Ради і став головою її Львівського (цен-

трального) комітету 19.10.1918 р. В листопаді — грудні 1918 року — прем'єр-міністр та міністр фінансів Західно-Української Народної Республіки.

З жовтня 1919 року по 1924-й Кость Левицький працював в уряді ЗУНР на еміграції у Відні. Спочатку на посаді уповноваженого (міністра) у справі преси і пропаганди, пізніше — уповноваженого секретаря закордонних справ. Очолював делегації ЗУНР на міжнародних конференціях у Ризі (1920), Женеві (1921) та був членом делегації ЗУНР на Генуезькій конференції (1922). Водночас очолював Комітет політичної еміграції. Після самоліквідації уряду ЗУНР (1923) згідно з рішенням Ліги Націй про анексію Східної Галичини К. Левицький повернувся до Львова, входив до Центрального комітету УНДО.

У 1920 — 30-х рр. очолював Союз українських адвокатів, був членом Найвищої ради адвокатів у Варшаві (1935 — 1939), редактором видання «Життя і Право», директором Центробанку. 1939 року заарештований органами НКВС, після дворічного ув'язнення, частину якого відбув у Москві, звільнений, навесні 1941 року повернувся до Львова. 30 червня 1941 року очолив Раду Сеньйорів (від 30 липня 1941 року — Українська Національна Рада).

Помер у Львові в листопаді 1941 року, похований на Янівському цвинтарі поряд із січовими стрільцями.

Основна наукова спадщина Костя Левицького: «Історія політичної думки галицьких українців 1848 — 1914 рр.» (Львів, 1926), «Історія визвольних змагань галицьких українців в часи світової війни 1914 — 1918 рр.» (Ч. 1 — 2. Львів, 1928 — 1930), «Великий зрив: До історії української державності від березня до листопада 1918 р. на підставі споминів і документів» (Львів, 1931), Українські політики. Сильвети наших давніх послів і політичних діячів (Ч. 1 — 2. Львів, 1936 — 1937), «Німецько-український правничий словник» (Відень, 1920).

**Довідку підготував
науково-методичний Центр досліджень
адвокатури і права НААУ**